

אשר קדשנו במצותו

1 בראשית פרשת וירא פרק כב

ה) ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה אליכם

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א

שבו לכם פה עם החמור - עם הדומה לחמור

תרגום יונתן בראשית פרשת וירא פרק כב

ג) ואקדים אברהם בצפרא וזריו ית חמריה ודבר ית תרין טליו עמיה ית אליעזר וית ישמעאל

שמות פרשת בא פרק יג

יג) וְכַל־פֶּטֶר חֲמַר תִּפְדֶּה בְּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה

על נטילת ידים

ישעיהו פרק סג

ט) בְּכָל־צָרְתָם לֹא לֹו צָר וּמְלֹאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֵלֵם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כְּלִימֵי עוֹלָם

In all their distress he too was distressed, and the angel of his presence saved them. In his love and mercy he redeemed them; he lifted them up and carried them all the days of old.

חיי אדם חלק א כלל א

אמרו חכמים כל מעשיך יהיו לשם שמים, שאפילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וההליכה והשיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו.

שאפילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתה להנאתו, אינו משובח. אלא יכוין שיאכל וישתה כפי חיותו לעבוד את בוראו. וכן אפילו לישוב בסוד ישרים, ולעמוד במקום צדיקים, ולילך בעצת תמימים, אם עשה להנאת עצמו להשלים חפצו ותאותו, אינו משובח, אלא אם כן עשה לשם שמים.

וכן בשכיבה, אין צורך לומר שבזמן שיוכל לעסוק בתורה ובמצות, לא יתגרה בשינה לענג עצמו, אלא אפילו בזמן שהוא ייגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו, אם עשה להנאת גופו, אינו משובח. אלא יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן ו

כשיצא מבית הכסא יברך: **אשר יצר את האדם בחכמה**, שבריאת האדם היא בחכמה נפלאה. וי"מ על שם שהגוף דומה לנוד מלא רוח והוא מלא נקבים כדלקמן בסמוך; וי"מ בחכמה, שהתקין מזונותיו של אדם הראשון ואח"כ בראו

וברא בו נקבים נקבים, חלולים חלולים, פירוש: נקבים רבים, כגון פה וחוטם ופי טבעת, וגם ברא בו אברים רבים חלולים, כמו לב וכרס ומעיים, **שאם יסתם אחד מהם**, כלומר, שבנקבים יש נקב אחד שהוא הפה, שכשהוא במעי אמו הוא סתום, וכשיוצא לאויר העולם הוא נפתח, ואם כשיוצא לאויר העולם היה נשאר סתום, לא היה אפשר להתקיים אפילו שעה אחת.

והאברים החלולים, אם היה נפתח אחד מהם, לא היה אפשר להתקיים אפילו שעה אחת. ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולין נקביו ליסתם ולא ימות, וכיון שעבר אותו הגבול

אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת. וכיון שבכלל הנקבים הם פי הטבעת ופי האמה, ובכלל האברים החלולים, שאם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים, הם כרס ומעיים, שפיר הוי שבח זה מענין עשיית צרכיו.

ואפשר עוד, שמאחר שאם יוצא לנקביו ביותר, עד שאם עבר הגבול, ימות, בכלל שאם יפתח אחד מהם הוא, והוי שאם יפתח אחד מהם נמי מענין עשיית צרכיו ממש

משנה ברורה סימן ו

וקשה לו דאדם סותם פיו הרבה שעות ולזה קאמר כלומר וכו' אבל מנהגינו שלא לומר אפילו שעה אחת כמש"כ הר"מ וכן מוכח באגודה כ"כ המ"א וכן משמע בביאור הגר"א

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן ו

רופא חולי כל בשר, על שם שהנקבים שברא בו להוציא פסולת מאכלו, כי אם יתעפש בבטן ימות, והוצאתו היא רפואה.

שמות פרשת בשלח פרק טו

(כו) ויאמר אם־שמעו תשמע לקול יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתְּ כְּלֵי־חֻקָּיו כְּלֵי־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ **כִּי אֲנִי יְקוֹק רַפְאֵךְ**

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן ו

ומפליא לעשות, מפני שהאדם דומה לנוד מלא רוח, ואם יעשה אדם בנוד נקב כחודה של מחט, הרוח יוצא. והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו, **הרי זה פלא**. ועוד יש לפרש ע"ש שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת.

הגה: ועוד יש לפרש שמפליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבו, וקושר דבר רוחני בדבר גשמי, והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר, כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו (דברי עצמו)

שמואל א פרק ה

וּתְכַבֵּד יַד יְהוָה אֶל הָאֲשְׁדּוּדִים וַיִּשְׁמַם וַיַּךְ אֹתָם בְּטַחְרִים (כְּתִיב בְּעַפְלִים) אֶת אֲשְׁדּוּד וְאֶת
גְּבוּלֶיהָ

And the hand of the Lord became heavy upon the Ashdodites, and He ravaged them, and He smote them with hemorrhoids, Ashdod and its borders.

שמואל א פרק ו

ג) וַיֹּאמְרוּ אִם־מִשְׁלָחִים אֶת־אָרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ רִיקָם כִּי־הִשָּׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ
אֲשֶׁם אִז תִּרְפְּאוּ וְנִודַע לָכֶם לָמָּה לֹא־תִסּוּר יָדוֹ מִכֶּם
ד) וַיֹּאמְרוּ מָה הָאֲשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סָרְנֵי פִלְשִׁתִּים חֲמִשָּׁה עַפְלֵי טַחְרֵי זָהָב
וְחֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מִגַּפָּה אַחַת לְכֻלָּם וּלְסָרְנֵיכֶם

3. And they said, "If you send the Ark of the God of Israel, do not send it away empty, but you shall send back with it a guilt-offering. Then you will be cured, and it will be known to you, why His hand would not turn away from you.

4. And they said, "What is the guilt-offering which we shall send back to Him?" And they said, "The number of the lords of the Philistines: five hemorrhoids of gold and five mice of gold, for there is one plague for all of them and for your lords.